

РЕШЕНИЕ

№ 4029

гр. Варна, 17.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 30 СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Елена Н.а

при участието на секретаря Анг. Пенчева
като разгледа докладваното от Елена Н.а Гражданско дело №
20223110108288 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба на К. Д. Х., ЕГН *****,
пост. адрес: гр. В., ап. 37 чрез адв. Н. Н. С. от Адвокатска колегия - Варна **срещу**
„Териториално поделение на Националния осигурителен институт - гр. Варна,
ул. "Охрид" 6 представлявано Директора Диана Агностева и СД „АДОР -
Джезаирилиян и сие", ЕИК103107859, седалище и адрес на управление: гр. Варна, ул.
„Ст. Пеев", № 10, представлявано от Управителя Д. О. Д., с която е предявен иск с
правно осн. чл.1, ал.1, т.3 и чл.3, ал.2 от ЗУТОС за установяване трудов стаж на ищцата
за периода от 07.10.1996 г. до 01.07.2000 г. в СД „АДОР - Джезаирилиян и сие", ЕИК
103107859 на длъжност „Чертожник" по трудов договор за пълен работен ден, трета
категория.

В исковата молба ищцата излага следната фактическа обстановка:

В периода от 07.10.1996 год. до 01.07.2000 год. ищцата работила по трудово
правоотношение в осигурителя СД „АДОР - Джезаирилиян и сие", ЕИК 103107859 на
длъжност „Чертожник", при условията на пълен работен ден от 8 часа и ежесечно
изплащане на трудовото възнаграждение.

Излага, че за този период има коректни записвания в представената трудова
книжка №39, като трудовият стаж в общ размер 03 год. 08 мес. и 23 дни е отразен и
рекапитулиран, според изискванията на Кодекса на труда и Наредбата за трудовата
книжка и трудовия стаж, които са били в сила към момента на полагане на стажа.

След навършване на изискуемата се възраст, ищцата поискала да й бъде

отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст, на основание чл. 68, ал. 1 и ал. 2 от Кодекса за социално осигуряване, като представила в ТП на НОИ - Варна всички необходими документи, удостоверяващи положения от нея осигурителен стаж и получен осигурителен доход.

С Разпореждане №600527/20.08.2021 г. на Ръководител „ПО“ в ТП на НОИ - Варна ѝ било отказано отпускането на пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68а и добавка по чл. 84 от КСО поради липса на осигурителен стаж. Това разпореждане било обжалвано в законоустановения срок по административен ред и с Решение № 2153-03-63/03.05.2022 г. на Директора на ТП на НОИ - Варна жалбата била отхвърлена по съображения, че няма доказателства за положения осигурителен стаж през процесния период в осигурителя в СД „АДОР - Джезаирлиян и сие“, ЕИК 103107859. Впоследствие решението на Директора на ТП на НОИ - Варна било оспорено по съдебен ред пред Административен съд - Варна и било образувано адм. дело №1201/2022 г., което към настоящия момент не е приключило. След справка в осигурителя СД „АДОР - Джезаирлиян и сие“, ЕИК 103107859, длъжностните лица са я уведомили, че не могат да издадат Удостоверение за пенсиониране обр. УП-3 за посочения период, тъй като разчетно-платежните ведомости за заплати за периода от 1996 г. до 2000 г. са били унищожени при пожар в офиса.

Сочи, че според разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж, осигурителният стаж се установява с данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, с трудови, служебни, осигурителни книжки и с документ по утвърден образец. Според чл. 347 от Кодекса на труда, трудовата книжка представлява официален удостоверителен документ по отношение на вписаните в нея обстоятелства.

В срока за отговор е депозиран и отговор от втория ответник ТД на НОИ – гр. Варна, в който изразява становище за недопустимост, а в условия на евентуалност, за неоснователност на предявения иск, като излага следното:

В представените от процесуалния представител на ищцата копия от документи, които се твърди, че изхождат от работодателя се установяват множество несъответствия. В представеното удостоверение, което се твърди, че е такова по чл. 5, ал. 1 от Закона за установяване на трудов и осигурителен стаж по съдебен ред (ЗУТОССР) е положен печат, различен от този, положен в трудовата книжка на ищцата към 01.07.2000 г., както и този в останалите документи на поисканите свидетели. След извършена справка в Търговски регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел се установява, че трудовата книжка на ищцата няма положен подпис на представляващия работодателя, такъв няма и в документите на свидетелите. Независимо, от твърденията, че има коректни записи за процесния период в трудовата книжка на ищцата, такива съответстващи на нормативно определените правила няма. На 18.12.1996 г. съдружниците на колективна фирма „Адор“ -Варна са взели решение

фирмата да придобие статут на събирателно дружество с име „Адор - Джезаирлиян и сие“ СД - Варна, а в трудовата книжка има вписване към 07.10.1996 г. СД „Адор“. От представените копия на трудова книжка на поискания свидетел, не се установява, на кого е същата, а от представените копия от осигурителната книжка на Алис Кехам Джезарлиян, не се установяват факти и обстоятелства по чл. 6, ал. 4 от ЗУТОССР.

Следователно излага, че на първо място не може да бъде направен категоричен извод, че така представеното удостоверение от работодателя е такова по чл. 5, ал. 1 от ЗУТОССР, поради което предявеният иск е недопустим. На второ място не може да се приеме, че представената трудова книжка на ищцата изхожда от работодателя, поради което тя не представлява начало на писмено доказателство по смисъла на чл. 6, ал. 1- 2 от ЗУТОССР и на трето място не може да се приеме също, че са представени писмени доказателства относно това, че поисканите с исковата молба свидетели, са работили или изпълнявали длъжност при същия работодател/осигурител през периода, през който е положен претендираният стаж.

В срока по чл.131 от ГПК е постъпил отговор и от ответника СД „АДОР - Джезаирлиян и сие“, ЕИК103107859, в който намира предявения иск за допустими и основателен, като излага следното:

Действително за посочения в исковата молба период ищцата е работила в СД "Адор-Джезаирлиян и сие", ЕИК 103107859 на длъжност "Чертожник" на пълен работен ден от 8 часа. Дружеството осигурител - СД "Адор-Джезаирлиян и сие" в последните повече от 10-12 години не е осъществявало търговска дейност и няма действащ офис. За периода, посочен в исковата молба, когато ищцата е работила в ответното дружество, бившата съпруга на управителя на СД "Адор-Джезаирлиян и сие" - А. К. Д. е била съдружник в дружеството и същата приоритетно се е занимавала с дейността в отдела, в който е работела и ищцата. На 07.06.2007 г. с договор за покупко-продажба на дружествени дялове, А. К. Д. прекратява участието си като съдружник в СД "Адор-Джезаирлиян и сие", след което е приет и нов съдружник в дружеството - А. Б. А. Последната от своя страна прекратява участието си в дружеството, като с договор от 21.06.2011 г. прехвърля дружествения си дял на "Адор" ЕООД.

Тъй като СД "Адор-Джезаирлиян и сие" в последните повече от 10-12 години не е осъществявало търговска дейност, всички фирмени книжа са били съхранявани в имот, собственост на бившия съдружник в дружеството - А. Б. А. който имот се намира в землището на с. Б., област В. в местността "Черешова градина", срещу вилната зона на селото. Към онзи момент, а и към настоящия Д. О. Д. и А. Б. А.- бивш съдружник в дружеството, са живеели на съпругески начала, поради което и въпросните фирмени книжа са били съхранявани в посочения по-горе имот, още повече и предвид факта, че г-н Д. дълго време е пребивавал извън страната.

Разчетно-платежни ведомости, книга и други документи, удостоверяващи положения трудов и осигурителен стаж в дружеството са загубени и унищожени при възникнал пожар на 04.10.2017 г. в помещението, в което по това време са съхранявани фирмените книга и документи, т.е. в имота, намиращ се в землището на с. Б., област В. собственост на бившия съдружник А. А.

Горните обстоятелства са посочени и в издаденото от представляващия ответното дружество удостоверение, което е представено от ищцата и по делото в доказателствата към исковата молба.

В уверение на гореизложеното, представя удостоверение с изх. № 442000-143452/03.11.2017 г., издадено от зам. началника на Четвърто РУ на МВР - Варна, от което е видно, че А. Б. А. на 05.10.2017 г. е заявила пред компетентните органи на МВР, че при възникнал пожар на 04.10.2017 г. в землището на с. Б. е изгоряло имущество със значителна стойност, намиращо се в местността "Черешова градина", срещу вилната зона на с. Б..

През 2016 г. на неустановена дата в периода 06/08.03.2016 г. в същия имот собственост на бившия съдружник А. Б. А. неизвестен извършител срещу когото е образувано досъдебно производство за престъпление по чл. 194, ал. 1 от НК, е отнел множество движими вещи от владението на собственика, с намерение противозаконно да ги присвои. По образуваното досъдебно производство в качеството им на свидетели са разпитани А. Б. А. и Д. О. Д.. В тази връзка представя Постановление изх. № 3174/27.04.2016 г. на прокурор при РП -Варна, за спиране на наказателното производство, което е било образувано във връзка с извършеното престъпление по чл. 194, ал. 1 от НК. III.

Съдът, като прецени съобразно чл. 12 и чл. 235 ГПК поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и по вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявен е иск с правно основание чл. 1, ал. 1, т. 3 ЗУТОССР. Съобразно разпределението на доказателствената тежест за успешното провеждане на иска, ищцата следва да докаже пълно и главно елементите от фактическия състав на твърдяното право, а именно, че през процесния период от 07.10.1996 год. до 01.07.2000 год. при пълно работно време е полагала труд като „Чертожник“ в СД „АДОР – Джезаирлиян и сие“ ЕИК 103107859, който се признава за трудов стаж и стаж при пенсиониране.

Видно от Разпореждане №3005271095 по Протокол №232/03.12.2021 г. на ТП – Варна на НОИ е отказано на ищцата да ѝ бъде отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст, тъй като не е зачетен осигурителен стаж за периода от 07.10.1996 г. до 31.12.1996 г.: 01.10.1997 г. до 31.12.1997 г. : м.06/1998 г.; м.10, м12 1999 г. от фирма

„Адор -Джезаирлиян и сие“ СД, като срещу отказа е подадена жалба от ищцата, която е отхвърлена с Решение на Директора на ТД – Варна на НОИ №2153-03-63 от 03.05.2022 г.

Съгласно чл. 5 ЗУТОССР, трудовият стаж по този закон може да се установява в случай, че пред съда се представи удостоверение издадено от работодателя/осигурителя, при който е придобит стажът, от неговия правопреемник или от друго юридическо или физическо лице, което съхранява книжа, ведомости за заплати и други, че документите са изгубени или унищожени. В тази връзка е представено удостоверение, издадено от СД „АДОР-Джезаирлиян“ (л.5), че разчетно-платежните ведомости, книжа и други документи, удостоверяващи положения трудов и осигурителен стаж в дружеството са загубени при възникнал пожар в офиса на дружеството и към настоящия момент не разполага с тях. Представено е и Удостоверение №44200/13452/13.11.2017 г., издадено от Четвърто РУ на ОД на МВР – Варна, от което се установя, че А. Б. А. ЕГН ***** е заявила, че при възникнал пожар на 04.10.2017 г. в землището на с. Б. е изгоряло имущество със значителна стойност, намиращо се в местността „Черешова градина“, срещу вилна зона с. Б., като по случая е образувано ДП №2238/05.10.2017 г. по описа на Четвърто РУ на ОД на МВР – Варна за извършено престъпление по смисъла на чл.331, ал.1 от НК. Представено е и Постановление за спиране на наказателно производство №3174/26.04.2016 г., с което е спряно ДП 2059/2016 г. по описа на Четвърто РУ на ОД на МВР – Варна, образувано срещу неизвестен извършител за престъпление по чл. 194, ал.1 от НК, за това че на неустановена дата в периода 06-08.03.2016 г. във вилна зона с. Б., обл. Варна, отнел чужди движими вещи – 120 пътпъдъка, 4 бр. кокошки, 50 кг. царевица, тир чувала смески, яйца, стабилизатор за телевизор, сателитна чиния 2 бр. газови бутилки, 2 бр. брадви, мотики, 3-4 топа тел, 2 бр. менгеме, стари обувки и др. от владението на А. Б. А. без нейно съгласие с намерение противозаконно да ги присвои. Следователно правният интерес от търсената защита е налице и производството се явява валидно учредено.

За установяване твърденията си, че за сочения период ищцата е работила като „Чертожник“ в СД „АДОР –Джезаирлиян и сие“ ЕИК 103107859 по делото са разпитани свидетелите Е. Т. Т. и А. К. Д., чиято допустимост по изричната норма на чл. 6 от закона е обусловена от представяне на писмени доказателства (трудова книжка за свидетеля Танева и осигурителна книжка за свидетеля Джезаирлиян), които установяват вероятността на трудовия/осигурителен стаж и кумулативното наличие на още две предпоставки, а именно - тези документи да са издадени от работодателя, при който е придобит стажа и то по време на стажа. В чл. 6, ал. 2 законът е изброил примерно, но не и изчерпателно кои документи имат характер на такива, които да послужат като начало на писмено доказателство и оттам да предопределят допустимост на свидетелските показания. Освен примерно изброените писмени

доказателства, като такива могат да послужат и други документи, издадени от работодателя по време на полагане на стажа, чието съдържание сочи на отделни моменти от трудовото правоотношение, а не за целия период от време, за който се претендира като трудов/осигурителен стаж. Във всеки конкретен случай според представените писмени доказателства следва да се направи преценка дали последните установяват или не вероятността на претендирания стаж. В настоящия случай се представи трудова книжка на ищцата с отбелязвания за периода: 07.10.1996 г. – 01.07.2000 г. Като в същата е посочено, че лицето е полагало трудов стаж в същия период, в размер на 3 години, 8 месеца и нула дни. Положен е подпис за управител и счетоводител на А. К. Д. и печат, на който е изписано ФИРМА АДОР ВАРНА.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 4 от ЗУТОССР за свидетели се допускат само лица, притежаващи писмени доказателства относно това, че са работили или изпълнявали длъжност при същия работодател/осигурител през периода, през който е положен претендираният стаж. В настоящия случай се представи заверена трудова книжка Серия Т, №032407, издадена на 01.02.1999 г. на свидетелката Е. Т. Т., съгласно която е полага труд при работодателя СД „АДОР“ в периода от 01.07.1991 г. до 01.08.2001 г., а по отношение на свидетелката А. К. Д. се представи осигурителна книжка, съгласно която свидетелката се е осигурявала при същия работодател, (което се установява единствено от положения печат за работодател, доколкото липсва втора страница на осигурителната книжка) в периода от 08.02.1996 г. – 07.01.2001 г. Доколкото исковият период е по-кратък от този, през който са работили и двете свидетелки при работодателя, свидетелките показания са допустими за установяване на трудов стаж.

Свидетелката Е. Т. Т. заявява, че е работила окомплектовчик във фирма Адор, от където познава ищцата, която била чертожник, чертаела схеми на гоблени, при осем часов работен ден. Работното им място било в Гръцката махала, в една стара къща. Имало и други колежки в периода 1996-2000 г., Едната била С., имало и М. Друг чертожник, освен К., нямало. Съкратили цялото предприятие едновременно.

Свидетелката А. К. Д. ръководела фирмата. Познава К., защото работила във тяхната фирма като чертожник от 1996 г. до 2000 г. Освободихме персонала, тъй като не се справяли през 2000 г. Работното място било в къща, на ул. „Шишман“, номер 22 или 20, в Гръцката махала. Освен К. имала още четири работнички, но само ищцата била чертожник, на пълен работен ден. Свидетелката подписвала и подпечатвала книжките, а оформянето го правила счетоводителката.

Видно от Решение от 07.05.1990 г. на ВОС, ФО, по ф.д. №294/1990 г. е регистрирана колективна фирма с наименование „АДОР“ по искане на А. К. Д. и Д. О. Д., като е посочено, че фирмата се представлява от Д. О. Д., а в негово отсъствие от А. К. Д..

С протокол №3 от 18.12.1996 г. на съдружниците в колективна фирма „АДОР“, гр. Варна се взима решение фирмата да придобие статут на събирателно дружество като за целта името на фирмата, съобразно с изискването на ТЗ да бъде СД „АДОР – Джезаирлиян и сие“ ЕИК 103107859.

Представен е договор за покупко-продажба на дружествени дялове, от 07.06.2007 г., по силата на който А. К. Д. продава на Д. О. Д. и А. Б. А. 50 дружествени дяла от капитала на СД „АДОР – Джезаирлиян и сие“ ЕИК 103107859. Видно от Удостоверение за по ф.д. №294/1990 г. управител на дружеството, съгласно последния съдебен акт от 21.06.2007 г. е Д. О. Д..

Видно от Удостоверение за пререгистрация от 11.04.2008 г. съдружници в СД „АДОР – Джезаирлиян и сие“ ЕИК 103107859 са Д. О. Д. и А. Б. А. а управител Д. О. Д..

При така установените по делото факти, въз основа на съвкупния анализ на така събраните по делото писмени и гласни доказателства обосновано се налага извод за основателност на исковата претенция. От разпитаните по делото свидетели стана ясно, че действително ищцата е работила по трудово правоотношение, при пълен осемчасов работен ден в СД „АДОР – Джезаирлиян и сие“ ЕИК 103107859, по което е изпълнявала длъжност чертожник в периода от 07.10.1996 г. до 01.07.2020 г. Свидетелката Е. Т. по това време е била трудово ангажирана при този работодател и е работила заедно с нея. Свидетелката А. Б. А. пък е била управител и представляващ на дружеството през същия период. Показанията им в частта относно релевантните за спора факти /елементите на ТПО/ са обективни, последователни и взаимнодопълващи се. Показанията на свидетелите се подкрепят и от събраните по делото писмени доказателства, а именно трудова книжка на ищцата.

Съгласно чл.7 от ЗУТОССР осигурителен стаж може да се установи само ако в хода на съдебното производство се докаже, че ищецът е бил в кръга на лицата по чл. 2 и за това време са били дължими или внесени осигурителни вноски съгласно действащите разпоредби или е бил в законоустановен отпуск, който се зачита за осигурителен стаж, без да се правят осигурителни вноски. В настоящия случай ищцата попада в кръга лицата, съгласно чл. 2 от закона. Безспорно се доказва, че в процесния период ищцата е полагала труд по редовно трудово правоотношение, за което са били дължими осигурителни вноски, като през периода ищцата е ползвала и платен отпуск за бременност и раждане по чл. 60, ал.1 от КТ, впоследствие допълнителен отпуск за отглеждане на малко дете по чл. 60, ал.4 от КТ и най-накрая отпуск по чл. 61 от КТ, които се зачитат за осигурителен стаж, с което съдът намира, че е спазено изискването на цитираната законова разпоредба за установяване на осигурителен стаж.

Относно възражението на ответника ТП на НОИ – гр. Варна, че съгласно вписванията в трудовата книжка ищцата е полагала труд при СД „АДОР“, а се твърди,

че е полаган труд при СД „АДОР –Джезаирлиян и сие“ ЕИК 103107859, съдът намира, че от показанията на свидетелката А. К. Д., съвкупно с представените писмени доказателства се установи, че записаният работодател СД „АДОР“ е съкратено от СД „АДОР –Джезаирлиян и сие“ ЕИК 103107859. По възражението за датата на преобразуване от КФ „АДОР“ в СД „АДОР –Джезаирлиян и сие“ ЕИК 103107859, във връзка с представения от същия ответник протокол от 18.12.1996 г. съдът намира, че същият е неотносим, тъй като съгласно разпоредбата на параграф 8, ал.1, т2 от ПЗР на ТЗ в сила от 1 юли 1991 г. извършеното регистриране на фирмите, образувани по Указ № 56 за стопанската дейност, запазва действието си, като по право се извършват следните промени: колективните и дружествените фирми на граждани се смятат за събирателни дружества. Към регистрираното наименование се прибавя необходимото съгласно чл. 77. Или преобразуването на колективните фирми в събирателни дружества настъпва по силата на закона и от датата на влизането му в сила, а не от заявяването, поради и което към датата на постъпване на работата на ищцата по силата на цитираната разпоредба ответното дружество вече е било преобразувано в събирателно такова.

По изложените съображения, исковата претенция следва да бъде уважена.

По разноските:

Съгласно разпоредбата на чл. 9, ал.2 от ЗУТОССР съдебните разноски по делата за установяване на осигурителен стаж са за сметка на ищеца, поради което разноски в настоящото производство не следва да се присъждат.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между ищеца **К. Д. Х., ЕГН *******, пост. адрес: гр. В., ап. 37 и ответниците „Териториално поделение на Националния осигурителен институт - гр. Варна, ул. "Охрид" 6 представлявано Директора Диана Агностева и СД „АДОР - Джезаирилиян и сие", ЕИК103107859, седалище и адрес на управление: гр. Варна, ул. „Ст. Пеев", № 10, представлявано от управителя Д. О. Д., че в периода от 07.10.1996 г. до 01.07.2000 г. , че ищцата **К. Д. Х., ЕГН ******* е работила по трудов договор на пълно работно време (8 часа, пет дни в седмицата) в СД „АДОР –Джезаирлиян и сие“, ЕИК 103107859 на длъжност „чертожник“, при трета категория труд, на основание чл. 1, ал. 1, т. 1 и т.3 от ЗУТОССР.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Варненски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____